

Reparavit visum tusco
 Cui nocte, sed corrusco
 Vultu, venit obvius
 Spem promittens oculorum
 Quam medela medicorum
 Denegavit penitus
 Si sepulchri visitaret
 Locum; quem cum ignoraret
 Hesitavit huc an huc
 Ire posset; sed monstratur
 Ubi querat, nec frustratur;
 Et ut alter Abacue
 Danielem hic invenit.
 In Patavium cum pervenit
 Primo tumulum
 Ignoravit sed monstratur.
 Quo monstrato, mox sanatur.
 Sanus ad episcopum
 Venit; visa recitavit.
 Et antistes convocavit
 Clerum adque populum.
 Qui cum testem Christi querunt,
 Hunc recente reppererunt
 Sanguine porpureum.
 Quem quo ferant dum certabant
 Et certantes disputabant
 Abstulit oblivio.
 Moras brume naturales
 Sed supponunt estivales
 Nubium concussio ⁽¹⁾.
 Hoc audito sunt commoti
 Omnes et se freno voti
 Stringunt ut huic martiri
 Templum struant. Sic cessavit
 Quem ventorum vis conflavit
 Impetus tonitruum.
 Ad precatus Danielis
 Nos conserves qui de celis
 Virginis in gremium
 Miro passu descendisti
 Propter culpam quam lavisti
 Dans eternum premium.

(1) Questi ultimi quattro versi riescono un po' oscuri, o per la cattiva lettura fatta dal Dondi nell'antico codice, ora perduto, o, probabilmente, per la perdita di una strofa dopo « nubium concussio ».